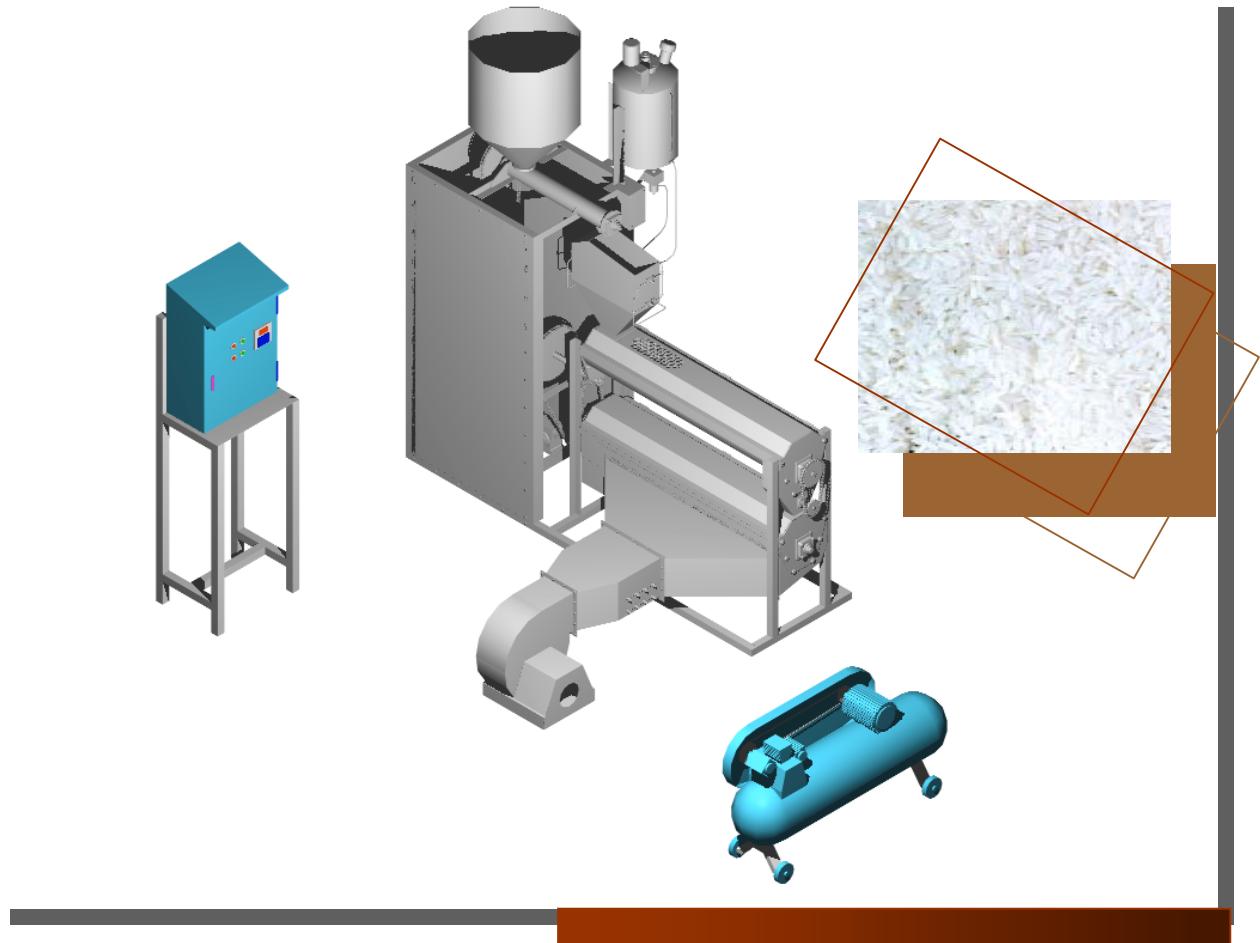


รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการ

การพัฒนาเครื่องผลิตข้าวเดลีวบแร่รำตุว่าหาร



เลขที่สัญญา RDG4820031

เสนอต่อ

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกอ.)

โดย

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มกราคม 2549

รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการ

การพัฒนาเดริ่งพลีตบ้าวเดลีวบแร่รำตุว่าหาร

เลขที่สัญญา RDG4820031

เสนอต่อ

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกอ.)

โดย

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มกราคม 2549

รายชื่อคณะกรรมการวิจัย

รศ.ดร.วินิต ชินสุวรรณ

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

หัวหน้าโครงการ

รศ.ดร.วรรณา ตุลยธัญ

อุปราชกรรัมมหาวิทยาลัย

นักวิจัย

คำขอบคุณ

คณะกรรมการวิจัยโครงสร้างของคุณ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกอ.) ที่ให้การสนับสนุนด้านเงินทุนสำหรับการศึกษานี้ พร้อมทั้งขอขอบคุณมหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่อำนวยความสะดวกในการดำเนินงาน โครงการนี้เป็นอย่างดี

วินิต ชินสุวรรณ

มกราคม 2549

สารบัญ

หน้า

รายชื่อคณะกรรมการวิจัย	i
คำขอบคุณ	ii
สารบัญ	iii
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	iv
เครื่องผลิตข้าวเคลือบแร่ชาตุอาหาร	
↳ ความนำ	1
↳ วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
↳ ผลที่จะเกิดขึ้นจากโครงการ	1
↳ แนวคิดในการออกแบบ	2
↳ ส่วนประกอบหลัก	2
↳ รายละเอียดแบบแปลน	3
↳ หลักการทำงาน	3
↳ รายละเอียดของเครื่อง (โดยสังเขป)	4
↳ ความสามารถในการทำงานเมื่อเคลือบ ไอ ไอเดิน ให้ข้าวสาร	5
↳ วิธีการใช้งาน	6
↳ การทำความสะอาด	8
↳ การประมาณค่าใช้จ่ายในการใช้งาน	9
ภาคผนวก	12
ภาคผนวก ก. รายละเอียดแบบแปลนเครื่องผลิตข้าวเคลือบแร่ชาตุอาหาร	13
ภาคผนวก ข. ปริมาณ ไอ ไอเดิน ในข้าวสารที่ผ่านการเคลือบ และดัชนีความขาว ของข้าวสารที่ผ่านการเคลือบด้วยสภาวะต่าง ๆ	29

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

เครื่องผลิตข้าวเคลื่อนแร่ธาตุอาหารที่ออกแบบและสร้างขึ้นสามารถทำงานได้อย่างต่อเนื่องในขั้นตอนของการป้อนข้าวสาร การนีดพ่นสารเคลื่อน และการอบลดความชื้น โดยมีความสามารถในการทำงานประมาณ 250 กิโลกรัมต่อชั่วโมง ข้าวสารหลังการเคลื่อนแร่ธาตุอาหารและอบลดความชื้น มีความชื้นเพิ่มขึ้นจากความชื้นเริ่มต้นเพียงประมาณ 0.5 เปอร์เซ็นต์ (มาตรฐานเปรียก) และมีปริมาณข้าวสารแตกหักประมาณ 1 เปอร์เซ็นต์ ในกรณีที่ใช้เคลื่อนข้าวสาร 200 ตันต่อปี หรือใช้งานประมาณ 100 วันต่อปี ค่าใช้จ่ายในการใช้งานมีค่าประมาณ 480 บาทต่อตัน สำหรับกรณีที่ใช้งานเชิงพาณิชย์ และมีค่าประมาณ 300 บาทต่อตัน สำหรับกรณีที่มีผู้บริจากเครื่องเพื่อการกุศล ทั้งนี้โดยไม่คิดรวมถึงค่าสารที่ใช้เคลื่อน

นอกจากนี้แล้วเครื่องนี้ยังออกแบบให้สามารถปรับอัตราการป้อนต่างๆ ความเร็ว และอุณหภูมิของลมร้อน เพื่อให้สามารถใช้งานได้หลากหลายวัตถุประสงค์ยิ่งขึ้น สำหรับวัสดุที่ใช้สร้างส่วนใหญ่ใช้เหล็กและอลูมิเนียม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับชิ้นส่วนที่สัมผัสถูกบ้านข้าวสารในทุกขั้นตอนของการเคลื่อน ทั้งนี้เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในอุตสาหกรรมอาหาร และเพื่อให้แข็งแรงทนทาน

วินิต ชินสุวรรณ
มกราคม 2549

เครื่องผลิตข้าวเคลือบแร่ธาตุอาหาร

ความนำ

การเคลือบเมล็ดข้าวด้วยสารพอลิเมอร์ร้อนสารอาหาร เป็นเทคโนโลยีที่ใช้เพื่อเพิ่มคุณค่าทางโภชนาการของข้าว วัตถุประสงค์หลักคือการเพิ่มวิตามินและแร่ธาตุในข้าวสาร เพราะข้าวสารที่ผ่านการขัดสีแล้ว วิตามินและแร่ธาตุจะถูกกำจัดออกไปพร้อมกับรำ การสูญเสียเกิดขึ้นมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับระดับการสีข้าว การเสริมแร่ธาตุในข้าวสารสามารถทำได้โดยการนำข้าวที่สะอาดมาเคลือบด้วยเจลแป้งที่ผสมแร่ธาตุอาหารที่อุณหภูมิ 30-35 องศาเซลเซียส และวิธีนี้ผ่านการทำให้แห้งโดยลมร้อน ทำให้ได้ข้าวสารที่มีแร่ธาตุอาหารติดอยู่กับเมล็ดข้าว ซึ่งมีการสูญเสียน้อยหลังจากการล้างน้ำหรือการหุงต้ม ทั้งนี้จากผลงานวิจัยเรื่อง การเพิ่มคุณภาพการรีไซเคิลการใช้ชุดชาตุบางชนิดและการเสริมชาตุไโอลีน สังกะสีและเหล็ก ในเมล็ดข้าวและผลิตภัณฑ์แป้งข้าว ทำให้ได้กรรมวิธีต่างๆ แต่ในการผลิตจริงระดับอุตสาหกรรม ยังไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากขาดเครื่องจักรกล ที่นีดพ่นเจลแป้งผสมแร่ธาตุอาหารลงบนเมล็ดข้าว พร้อมการอบแห้ง ซึ่งหากมีเครื่องมือดังกล่าวจะสะดวกจากการผลิตได้ปริมาณมากต่อครั้ง แล้วขึ้นเป็นจุดสำคัญที่จะช่วยให้เกิดการขยายผลในเชิงสาธารณะอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการผลิต

สร้างเครื่องต้นแบบ สำหรับเคลือบเจลแป้งผสมแร่ธาตุบนเมล็ดข้าวสาร ซึ่งสามารถผลิตต่อเนื่องได้ไม่น้อยกว่า 100 กิโลกรัมข้าวสารต่อชั่วโมง

ผลที่จะเกิดขึ้นจากการผลิต

เครื่องเคลือบเจลแป้งบนเมล็ดข้าวสาร ขนาดการผลิตได้ต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 100 กิโลกรัม ข้าวสารต่อชั่วโมงทำงาน พร้อมแบบพิมพ์เขียว และคู่มือการใช้งานและบำรุงรักษา โดย

- ★ การทำงานของเครื่องประกอบด้วยส่วนหมุนพ่นเจลแป้งเพื่อเคลือบเมล็ดข้าว และส่วนการอบแห้งเมล็ดข้าว
- ★ สามารถทำงานได้ต่อเนื่อง
- ★ วัสดุอุปกรณ์ตัวเครื่อง ทำจากวัสดุที่ไม่เป็นสนิม และยอมรับได้ในอุตสาหกรรมอาหาร
- ★ สามารถผลิตข้าวเคลือบแร่ธาตุอาหาร โดยการใช้เจลแป้งข้าว
- ★ ผลิตภัณฑ์ข้าวเคลือบที่ได้มีคุณลักษณะทางกายภาพไม่แตกต่างจากข้าวสารปกติ่อนนำเข้า เครื่องมากนัก

แนวคิดในการออกแบบ

จากวัตถุประสงค์โครงการและข้อกำหนดของเครื่องผลิตข้าวเคลือบเร่ร้าตุอาหารที่จะสร้างขึ้น จึงกำหนดแนวคิดในการออกแบบให้ใช้เหล็กผสมและในการสร้างขึ้นส่วนเพื่อให้เป็นที่ยอมรับในอุตสาหกรรมอาหาร และใช้เกลียวสำลีย์สามารถควบคุมอัตราการไหลของวัสดุได้ สำหรับการป้อนข้าวสารเพื่อฉีดพ่น การคลุกสาร และการอบแห้ง ทั้งนี้โดยออกแบบให้การทำงานเป็นไปอย่างต่อเนื่อง นอกจากรันนิ่งแล้วยังออกแบบให้สามารถปรับอัตราการไหลของวัสดุและอุณหภูมิของลมร้อนที่ใช้อบลดความชื้น เพื่อให้สามารถใช้งานได้หลากหลายวัตถุประสงค์มากยิ่งขึ้น เครื่องที่สร้างขึ้นมีลักษณะดังแสดงในภาพที่ 1



ภาพที่ 1 เครื่องผลิตข้าวเคลือบเร่ร้าตุอาหาร

ส่วนประกอบหลัก

- 1) ถังบรรจุและเกลียวป้อน
- 2) ถังบรรจุสารพ่น
- 3) ห้องพ่นเคลือบสาร
- 4) ปืนลม
- 5) รางคลุก
- 6) รางอบลดความชื้น
- 7) ชุดเปล่าลมร้อน
- 8) กลไกและต้นกำลังขับ
- 9) ชุดควบคุม

รายละเอียดแบบแปลน

เครื่องผลิตข้าวเคลือบเร็วๆอาหารที่ออกแบบและสร้างขึ้นมีรายละเอียดแบบแปลน ดังแสดงในภาคผนวก ก.

หลักการทำงาน

เกลียวปืนซึ่งอยู่ใต้ถังบรรจุทำหน้าที่ป้อนวัสดุจากถังลงสู่ห้องพ่นเคลือบสารในอัตราที่ค่อนข้างสม่ำเสมอ (สามารถปรับอัตราการป้อนได้) ในขณะที่หัวพ่นซึ่งอยู่ในห้องพ่นเคลือบสาร ทำหน้าที่พ่นสารที่ต้องการเคลือบไปยังวัสดุที่ไหลลงมา วัสดุที่ถูกพ่นเคลือบสารแล้วจะร่วงลงสู่ร่างคูล ซึ่งเกลียวลำเลียงในร่างคูลทำหน้าที่คูลเคลือวัสดุที่ถูกพ่นเคลือบสารแล้ว พร้อมทั้งลำเลียงวัสดุดังกล่าวลงสู่ร่างของความชื้น เกลียวลำเลียงในร่างของความชื้นทำหน้าที่ลำเลียงวัสดุที่ถูกพ่นเคลือบสารแล้วไปยังช่องทางออก ในขณะที่ลมร้อนจากชุดเปลี่ยนร้อนทำหน้าที่ลดความชื้น วัสดุจากช่องทางออกจะเป็นวัสดุที่ถูกเคลือบสารที่ต้องการหลังจากลดความชื้นแล้ว

รายละเอียดของเครื่อง (โดยสังเขป)

รายการ	รายละเอียด
1. ถังบรรจุและเกลียวปืน	ถังบรรจุขนาด 90 ลิตร เกลียวปืนขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 8 ซม. ระยะห่างระหว่างเกลียว 4.5 ซม.
2. ถังบรรจุสารพ่น	ถังบรรจุสารขนาด 30 ลิตร ภายในถังมีใบกวานสาร
3. ห้องพ่นเคลือบสาร	จำนวน 4 หัวพ่น อัตราการพ่น 18 ลิตร/ชั่วโมง (รวม 4 หัวพ่น) ที่ความดันลม 1.5 บาร์
4. ปั๊มลม	ปั๊มลมมาตรฐานที่จำหน่ายในห้องคลาด ความจุของถังลม 148 ลิตร ความดัน 20 กิโลกรัม/ตร.ซม. มอเตอร์ไฟฟ้าขนาด 1.5 กิโลวัตต์
5. รังคคลุก	ความยาว 1.2 เมตร เกลียวสำลีเดียงขนาด 18 ซม. ระยะห่างระหว่างเกลียว 9 ซม.
6. ร่องบดความชื้น	ความยาว 1.2 เมตร เกลียวสำลีเดียงขนาด 18 ซม. ระยะห่างระหว่างเกลียว 9 ซม.
7. ชุดเปลี่ยนร้อน	พัดลมแบบหอยโข่ง ขนาด 60 ลบ.ม./นาที ที่ความเร็วรอบ 2,860 รอบต่อนาที มอเตอร์ไฟฟ้าขนาด 1.5 กิโลวัตต์ แท่งทำความสะอาดร้อนขนาด 10.5 กิโลวัตต์
8. กลไกและต้นกำลังขับ	ถ่ายทอดกำลังโดยระบบโซ่และเพื่อง มอเตอร์ไฟฟ้าขนาด 1.5 กิโลวัตต์ ชุดเฟืองทด 1:10
9. ชุดควบคุม	สามารถควบคุมความเร็วของชุดขับเกลียวปืน เกลียวสำลีเดียงของรังคคลุก และเกลียวสำลีเดียงของร่องบดความชื้นได้ สามารถควบคุมความเร็วพัดลมได้
10. รายละเอียดอื่นๆ	สามารถปรับ <ul style="list-style-type: none"> • อัตราการปืน • อุณหภูมิบดความชื้น • ความเร็วลมร้อน

ความสามารถในการทำงานเมื่อเคลือบไอโอดีนให้ข้าวสาร

ส่วนผสมของสารที่ใช้พ่น

- ★ โป๊แตงเชียมไอโอดีท 0.33 กรัม (ไอโอดีน 0.196 กรัม)
- ★ แป้งข้าวเจ้าที่ผ่านตะแกรงเบอร์ 200 จำนวน 400 กรัม
- ★ น้ำสะอาด 20 ลิตร

ข้าวสารที่นำมาเคลือบ

- ★ ข้าวขาวคละ

ความสามารถในการทำงาน

- ★ อัตราการทำงาน : มากกว่า 250 กิโลกรัม/ชม.
- ★ ความชื้นที่เพิ่มขึ้นหลังการเคลือบ : ประมาณ 0.5 % (wb)
- ★ ข้าวสารแตกหักหลังการเคลือบ : ประมาณ 1 %

ปริมาณไอโอดีนในข้าวสารที่ผ่านการเคลือบ

การศึกษาปริมาณไอโอดีนในข้าวสารที่ผ่านการเคลือบด้วยอัตราการป้อน อุณหภูมิลมร้อนที่ใช้ออนแท็ง และปริมาณไอโอดีนที่เสริมระดับต่างๆ และดัชนีความขาวของข้าวสารที่ผ่านการเคลือบ มีผลแสดงในภาคผนวก ข.

วิธีการใช้งาน

วิธีการใช้งาน	ภาพการใช้งาน
1. เปิดสวิตช์ไฟฟ้าหลัก (A) เปิดสวิตช์พัดลม (B) และสวิตช์เพ่งทำความสะอาดร้อน (C) ของชุดเปลี่ยนร้อน โดยให้ชุดควบคุมความเร็วรองบนอเตอร์พัดลมมีค่าความถี่ 55.8 Hz	
2. ตั้งอุณหภูมิที่ชุดควบคุมอุณหภูมิ (D) ให้ทำงานที่ 48 องศาเซลเซียส เพราะเป็นอุณหภูมิที่มีความเหมาะสมต่อการใช้อุปกรณ์ ลดความชื้นข้าว ปล่อยให้ลมร้อนเข้าสู่ระบบการทำงานของเครื่องเป็นเวลาประมาณ 10-15 นาที เพื่อให้อุณหภูมิภายในร่างอบลดความชื้นค่อนข้างคงที่ในขณะทำงาน	
3. บรรจุสารที่ใช้พ่นลงในถังบรรจุสารพ่นโดยถังบรรจุสารมีความจุประมาณ 30 ลิตร	
4. เปิดสวิตช์มอเตอร์ชุดกวนสารพ่น เพื่อไม่ให้สารพ่นในถังบรรจุตกตะกอน (ถ้าจำเป็น)	

วิธีการใช้งาน (ต่อ)

วิธีการใช้งาน	ภาพการใช้งาน
5. บรรจุวัสดุที่ต้องการเคลือบสารลงในถังบรรจุ ซึ่งสามารถบรรจุข้าวสารได้ประมาณ 60 กิโลกรัม	
6. เปิดปั๊มลม และตั้งความดันลมในการพ่นเคลือบที่ 1.5 บาร์ ซึ่งจะทำให้อัตราการไหลของสารที่ใช้พ่นรวม 4 หัวพ่น ประมาณ 18 ลิตร/ชั่วโมง	
7. เปิดวาล์วห่อส่งสารพ่น เพื่อให้สารที่ต้องการพ่นไหลเข้าสู่หัวพ่นในห้องพ่นเคลือบ	
8. เปิดสวิตช์มอเตอร์ชุดเกลียวป้อน (E) เพื่อให้เกลียวป้อนได้ถังบรรจุป้อนวัสดุเข้าสู่ห้องพ่นเคลือบสาร โดยความถี่ที่ใช้ในการทำงานอยู่ที่ 56 Hz ซึ่งจะทำให้อัตราป้อนวัสดุอยู่ที่ประมาณ 260 กิโลกรัมต่อชั่วโมง	

วิธีการใช้งาน (ต่อ)

วิธีการใช้งาน	ภาพการใช้งาน
9. ภายหลังทำการเคลือบสารให้กับหัวสูด ขณะทำการเคลือบให้ผู้ปฏิบัติงานสังเกต หัวพ่นสาร หากสารที่ใช้พ่นมีสิ่งเจือปน อาจจะทำให้หัวพ่นเกิดการอุดตัน กรณีที่หัวพ่นอุดตันให้ผู้ปฏิบัติงานใช้มือกดปุ่ม ทางด้านหลังของหัวพ่น เพื่อทำความสะอาดหัวพ่น	
10. ในระหว่างการปฏิบัติงานควรตรวจสอบและเติมน้ำสกุลและสารพ่นในถังบรรจุ เพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างต่อเนื่อง	
11. ข้าวสารหลังจากการเคลือบควรตากให้เย็นก่อนบรรจุลงภาชนะ	
12. หากต้องการหยุดการทำงานให้ปิดวาล์วท่อส่งสารพ่นก่อน และปล่อยให้เครื่องทำงานต่อจนกว่าข้าวจะไหหลอดออกจากร่องบนลดความชื้นจนหมด แล้วจึงปิดสวิตช์แท่นทำความสะอาดร้อน พัดลม สวิตช์มอเตอร์ชุดเกลียวปืน และสวิตช์ไฟฟ้าหลัก	

การทำความสะอาด

- 1) นำสารที่ใช้พ่นส่วนที่เหลือออกจากถังบรรจุ แล้วเติมน้ำสะอาดลงในถังบรรจุสารพ่น พร้อมทั้ง เปิดสวิตช์มอเตอร์ชุดกวนสารพ่นเพื่อล้างถังบรรจุสารพ่น การล้างถังบรรจุสารพ่นควรล้างอย่างน้อย 2 ครั้ง
- 2) นำน้ำสะอาดเติมลงถังบรรจุสารพ่นและเปิดวาล์วท่อส่งสารพ่น พร้อมทั้งเปิดปั๊มลมเพื่อให้ความดันลมนำน้ำเข้าไปล้างสารพ่นที่ยังคงค้างอยู่ภายในท่อ
- 3) ถอดหัวพ่นในห้องพ่นเคลือบทั้ง 4 หัว ออกนำมาล้างให้สะอาดและตากให้แห้ง รวมทั้งทำความสะอาดห้องพ่นเคลือบให้สะอาด
- 4) เปิดฝารางคลุกและร่างอบลดความชื้นเพื่อนำข้าวสารที่ตกล้างกลับมาไว้ออก และทำความสะอาดร่างคลุกให้สะอาด
- 5) ประกอบชิ้นส่วนที่ทำการล้างให้เหมือนเดิมพร้อมใช้งานในครั้งต่อไป

การประมาณค่าใช้จ่ายในการใช้งาน

เนื่องจากเครื่องเคลื่อนสารนี้สามารถใช้เคลื่อนสารต่างๆ ได้หลากหลายในปริมาณการเคลื่อนที่แตกต่างกันให้แก่ข้าวสาร ซึ่งสารที่ใช้เคลื่อนมีราคาที่ต่างกัน ดังนั้น การประมาณการค่าใช้จ่ายในการทำงานจึงไม่รวมถึงค่าสารเคลื่อน ซึ่งสามารถประมาณค่าใช้จ่ายแยกออกจากกันได้ เมื่อทราบสารและปริมาณที่จะใช้เคลื่อน การประมาณการค่าใช้จ่ายนี้จะประมาณการในหน่วยบาทต่อตันที่ใช้งานในแต่ละปีโดยขึ้นอยู่กับปริมาณข้าวสารที่จะเคลื่อนต่อปี สำหรับการใช้งานในเชิงพาณิชย์ และการใช้งานเพื่อการกุศล (มีผู้บริจาคเครื่อง) ซึ่งมีรายละเอียดของการประมาณการดังนี้

กำหนดให้

U = ค่าใช้จ่ายในการใช้งาน (บาท/ตัน)

A = ปริมาณข้าวสารที่เคลื่อนต่อปี (ตัน/ปี)

P = ราคาแรกซื้อของเครื่องเคลื่อนข้าวสาร (บาท)

Y = อายุการใช้งาน (ปี)

i = อัตราดอกเบี้ย (%ต่อปี)

R = ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา (บาท/ปี)

L = อัตราค่าจ้างแรงงาน (บาท/คน-วัน)

N = จำนวนแรงงานที่ต้องการใช้ในการทำงาน (คน)

E = กำลังไฟฟ้าที่ต้องการใช้ในการทำงาน (กิโลวัตต์)

e = อัตราค่ากระแสไฟฟ้า

C = ความสามารถในการทำงานของเครื่องเคลื่อนสาร (ตัน/วัน)

เมื่อใช้วิธีเส้นตรงในการคิดค่าเสื่อมราคา และประมาณราคามีอ和尚ดอายุการใช้งานเท่ากับ 10 เปอร์เซ็นต์ ของราคาแรกซื้อ พร้อมทั้งกำหนดให้ทำงานวันละ 8 ชั่วโมง สามารถเขียนสมการของค่าใช้จ่ายในการใช้งานในแต่ละปีได้ดังนี้

ในกรณีที่ใช้งานเชิงพาณิชย์ :

$$U = \frac{P}{A} \left((0.9/Y) + 0.55i \right) + \frac{R}{A} + \frac{1}{C} (LN + 8Ee) \quad(1)$$

ในกรณีที่มีผู้บริจาคเครื่องเพื่อการกุศล:

$$U = \frac{R}{A} + \frac{1}{C} (LN + 8Ee) \quad(2)$$

เมื่อใช้ค่าต่างๆ โดยประมาณสำหรับตัวแปรในสมการที่ 1 และ 2 ดังต่อไปนี้

$$U = \frac{2,000}{A} + 291 \quad P = 400,000 \text{ บาท} \quad \text{ซึ่งเป็นราคาเครื่องโดยประมาณเมื่อมีการผลิต}$$

$Y = 15$ ปี ซึ่งเป็นอายุใช้งานโดยประมาณเมื่อกำหนดถึงวัสดุที่ใช้ในการสร้าง

ซึ่งเป็นเหล็กและอลูมิเนียมส่วนที่ชำรุดเสียหายได้ง่าย

$i = 5.50\%$ ต่อปี ซึ่งเป็นอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร โดยเป็นอัตราที่ค้นหาจาก Web Site ของธนาคาร เมื่อเดือนมกราคม 2549 สำหรับลูกค้าเกษตรกรรายคนชั้นดีเลิศ

$R = 2,000$ บาท/ปี ซึ่งเป็นค่าประมาณการโดยพิจารณาจากชั้นส่วนต่างๆ ที่ทำจากเหล็กและอลูมิเนียมส่วนที่ชำรุดเสียหายได้ง่ายและไม่มีกลไกที่ต้องบำรุงรักษามาก

$C = 2$ ตัน/วัน ซึ่งเป็นค่าที่ได้จากการทดสอบ

$L = 150$ บาท/คน-วัน ซึ่งเป็นอัตราค่าจ้างแรงงานทั่วไป

$N = 2$ คน ซึ่งเป็นจำนวนแรงงานที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

$E = 12.5$ กิโลวัตต์ ซึ่งเป็นค่าประมาณที่ได้จากการทดสอบ

$e = 2.82$ บาท/กิโลวัตต์-ชม. ซึ่งเป็นอัตราที่ค้นหาจาก Web Site ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เมื่อเดือน มกราคม 2549

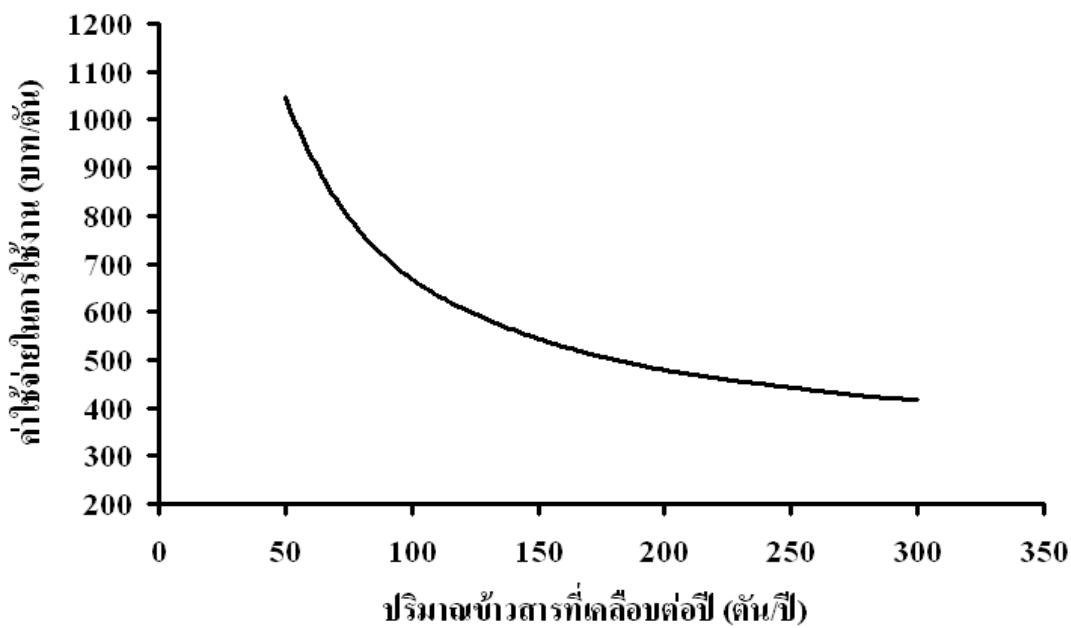
หากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น สามารถเขียนสมการของค่าใช้จ่ายในการใช้งานในแต่ละปีที่แสดงในสมการที่ 1 และ 2 ได้ใหม่ดังแสดงในสมการที่ 3 และ 4 ตามลำดับ
ในกรณีที่ใช้งานเชิงพาณิชย์ :

$$U = \frac{38,100}{A} + 291 \quad \dots\dots(3)$$

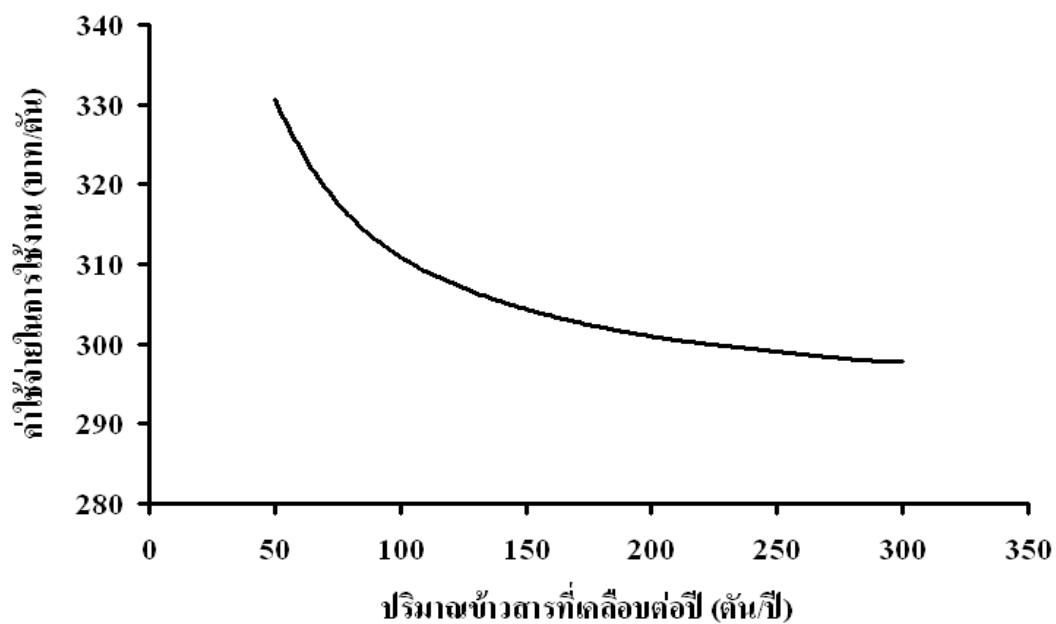
ในกรณีที่มีผู้บริจาคเครื่องเพื่อการกุศล :

.....(4)

จากสมการที่ 3 และ 4 สามารถแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายในการใช้งาน (บาท/ตัน) และปริมาณข้าวสารที่เคลื่อนต่อปี (ตัน/ปี) ในกรณีที่ใช้งานเชิงพาณิชย์และในกรณีที่มีผู้บริจาคเครื่องเพื่อการกุศลได้ดังแสดงในภาพที่ 2 และ 3 ตามลำดับ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าค่าใช้จ่ายในการใช้งาน มีค่าลดลงอย่างรวดเร็วในช่วงแรกตามปริมาณข้าวสารที่เคลื่อนต่อปี จากนั้นจึงลดลงอย่างช้าๆ ในกรณีที่เคลื่อนข้าวสาร 200 ตันต่อปีหรือทำงานปีละ 100 วัน ค่าใช้จ่ายในการทำงานเท่ากับ 482 บาทต่อตัน และ 301 บาทต่อตัน สำหรับการใช้งานเชิงพาณิชย์และการใช้งานเมื่อมีผู้บริจาคเครื่องเพื่อการกุศลตามลำดับ



ภาพที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายในการใช้งานและปริมาณข้าวสารที่เคลื่อนต่อปี
กรณีที่ใช้งานเชิงพาณิชย์



ภาพที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายในการใช้งานและปริมาณข้าวสารที่เคลื่อนต่อปี
กรณีที่มีผู้บริจากเครื่องเพื่อการกุศล

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

รายละเอียดแบบแปลนเครื่องผลิตข้าวเคลื่อนแรงดึงดูดอาหาร

